

Drkadžija

Postoji li klauzula u obiteljskom zakonu prema kojoj se brak može razvrći na temelju supružnikovoga uzastopnog drkanja? Mislim da ne. A, zaista, trebala bi.

Nije nimalo odgovorno što su radnje te vrste ostavljene na milost i nemilost mraka intime u kojoj neporozna zajedništva obrastaju u korov. Pogled ustranu, od propitkivanja obiteljske idile kao neotuđivog prava, postao je već kulturni tik – zašto bi sa Sonjom i Ogijem bilo drugačije?

Njihova mučna šutnja dosegla je razmjere dogmatske svetosti u koju ne smije zagrepsti običan smrtnik. Tako se Ogi sablažnjuje svaki put kada se njegova muškost dovede u pitanje. Ali Sonju nije briga za zakone. Ona je obična prostakuša i njezina će biti zadnja – kud puklo da puklo.

Sonja misli da se ništa vrijedno više ne može izgubiti. Skoro godinu dana zvoča da stvari ne idu najboljim tokom. Morali bi sjesti i porazgovarati. Zapravo, surova istina je da bi se morali češće jebati. Ali do tog stadija popravka još nisu stigli. Još uvijek se samo diskutira o neжебici. Sonja napada vječitim 'zašto' i nada se da će njezino bezgranično razumijevanje ubrzati protok krvi u Ogijevim genitalijama. On čak dobro podnosi razgovor. Naravno, samo zato što zna da će ga pregovori ohladiti od

seksa više nego išta drugo na svijetu. Ogi nije glup – pristanak na razgovor Sonji daje nadu da se nekuda kreću. Možda samo u krug. Ali ni to nije bitno, dok god mu omogućava strateško izbjegavanja lijeka za njihovu nedaću.

Iz večeri u večer, naslonjen laktovima na kuhinjski stol, Ogi je sluša s pola gasa, tek toliko da rješavanje krize ostane u teorijskim okvirima. Ni u ludilu je ne planira poševiti nakon takve naporne inkvizicije.

Ako mu se kojim slučajem digne – naravno nakon što je već odgiljao na svoju stranu – razveselit će se svojoj sljedećoj sesiji pod tušem. Ogi, naime, svako jutro drka u kupaonici, pod sigurnom okriljem glasnoga hidromasažnog mlaza. Sonja bi požizila da to sazna, ali njemu se čini da je bolje da se isprazni u slivnik nego da jebe okolo.

– To nema nikakve veze s tobom, Sonjić – govori joj – to što sam mlak, kako ti kažeš.

– Znam, Ogi – Sonja ga rezignirano tješi, potpuno zaokupljena svojom vlastitom tragedijom.

Ogiju je navodno kratki spoj spržio svjećice još nedavno zdravog libida. On je kronično depresivan, zbog posla. Sonja bi trebala znati da depresija utječe na seksualnu želju i da nezaustavljivog pastuha pretvara u probušeni balon koji se smežuran zagubio negdje iza namještaja. Sonja bi ga, dakle, trebala voljeti usprkos njegovoj mlakosti. Za Ogija je ta verzija puno bolja nego da prizna da nešto zaista nije u redu. Iako je možda okrutno to što pravi budalu od nje, Ogi je uvjeren da je bolje da se Sonja osjeća luda nego povrijeđena. Nitko ne zna Sonju kada pati zbog nečega. Ona jednostavno postane, i za sebe i za njega, nepodnošljiva.

Nije postojao ni jedan značajan događaj koji je obilježio kraj Sonjina i Ogijeva braka. Svi su sastojci već dugo bili umiješani u splasnutu smjesu neuspjelog kolača – banalne svađe, lijenost,

nezainteresiranost... Sve na putu prema dolje. Poput nezapjenjenog bjelanjka zbog kojeg u biskvitu nema dovoljno zračnih jastučića. Doduše prevare navodno nije bilo. Ali i to je upitno. Sonja je tek kasnije saznala da je s Ogijevom erotskom željom bilo sve u redu. Da nije usahnula pred napadom depresije, već da se redovno trošila u bliskoj interakciji s desnom rukom.

Tako je nešto bilo suludo – kako se mogla okrenuti i otići od čovjeka zbog ljubomore na pravocrtno gibanje njegove desnice ruke?

Više se radilo o tuzi oko drkanja. O tome da je drkanje uvelo novo poimanje prevare u njezine životne nazore. A Sonja je tvrdoglava, i tu nema razgovora. Ona se udala za neustrašivog viteza, a sada je iz večeri u večer sjedila u kuhinji s drkadžijom koji nije imao muda reći:

– Gotovo je. Ne diže mi se više na tebe. Ne znam zašto, ali je tako.

Tu se začela tragedija – gubitak ljudskog integriteta na koji je Ogi uvijek preokretao očima. Sonja je uvijek uspijevala povezati ozbiljne i banalne pojmove i iz sinteze proizvesti teoriju od koje ni pod koju cijenu nije uzimala.

Drkanje joj, dakle, samo po sebi nije bilo odbojno. Koliko puta mu je rekla da za sve postoji vrijeme i mjesto. Sonja, bludnica. Citirajući svoje priručnike, objašnjavala mu je da je samozadovoljavanje jedini način da čovjek istinski upozna svoju seksualnost. Naravno da se ne bi ljutila na njega ako bi tražio da mu drka za vrijeme predigre.

Koliko je puta to drage volje napravila čak i kao zaseban akt, kada joj se nije dalo ništa drugo?

Koliko puta na javnom mjestu, kada su htjeli biti zločesti?

Ogi je klimao. Naravno da se sjećao. Ali kakve je to veze imalo s njegovim ljudskim integritetom? Osim što ga je tjeralo da prizna – dobro, stvarno mi se više ne diže. Ali on je sve

mogao reći, samo to ne. To bi je potpuno unezvjerilo. Radije bi navodno izgubio svoj karakter nego svjedočio sporom sumraku Sonjina optimizma.

Za njega samog bolio ga je kurac. Ovako bi mogao nastaviti sa svojom auto-erotikom ako treba do kraja života. Jebačina izvan njihova bračnog ugovora nije mu padala na pamet.

Ne, nije u tome bila stvar. Ogi se nije mogao pomiriti s konačnošću situacije. S tim da za smrt kemije nema osobitog razloga. Ona se, poput prehlade, jednostavno događa. Za nju nema lijeka, nikakvih antibiotika – osim prihvaćanja. Odležati i krenuti dalje. Stoga je radije mudrovao i pregovarao. Satima bi sjedio nad završenom večerom, pokušavao podvinuti otkopčane rukave košulje, tresao pepeo i gasio cigarete među ostacima hrane. Buljio u mašču poprskane zidove i molio boga da mu se još jedanput digne na nju. Kao da je postojala nevidljiva brana koja će nakon prvog naleta otvoriti bujicu i riješiti problem usahlosti. Sve je bilo prihvatljivije od donošenja odluke. Bilo kakve – ili da ostaje ili da odlazi. U sredini je bilo toplo i nježno. U sredini se moglo gledati u stranu i udobno patiti.

Ali ni Sonja nije odlazila. Raspakirala je torbe i ponudila mu još jednu priliku čak i nakon što je na najmučniji način saznala da je umjesto desnice ruke Ogiju, za 300 kuna, izdrkala mlada plavokosa Pražanka. Prostitutka.

Kako je grešnik razočarano klonuo, ugledavši Sonju kako pokunjeno stoji na vratima, spremna da mu oprosti. Jednostavno nije shvaćao kamo je nestala odlučna Amazonka koju je prije pet godina na koljenima zaprosio? Sonja, opaka feministkinja – sve bi nas objesila za jaja i za najmanju grešku u ophođenju. Sada je plakala nad svojom odbačenom pišuljom i gutala komadiće kretenizma koji su se ljuštili s njegova, kao što je rekla, ljudskog integriteta.

Ogi je tužno naslonio glavu između suhih dlanova. U svojoj zatvorskoj ćeliji, nakon što su mu se početni zalogaji večere obušili u želudac kao kamenje u presahli bunar, primio se detaljnih opravdanja novootkrivene šokantne istine. Osjećao je da mora, jer mu se bila pružila posljednja prilika da, kako je Sonja naglasila, osvjetla svoj obraz.

Zašto se to moglo dogoditi čovjeku koji je sjebao karijeru uspješnog novinara zbog preduge jezičine, koji je u stalnoj depresiji zbog nezaposlenosti, ima problem s alkoholom, sa seksom, sa ženom. Zašto se osjeća nevoljenim iako mu Sonja bludnica stalno diše za mudima. Zašto bi, na kraju, ta grozota na video kazeti mogla postati njihovo oružje u borbi protiv raskida.

Objašnjenja nisu imala smisla. Samo prazna kukavičja logika i Ogijeve navodno iskrene suze. Kao vrhunac, prisilno pokajanje. Kada je konačno kleknuo na hladne pločice i stavio joj glavu u krilo, Sonjin je optimizam dobio još jedan zapuh u jedra. Pregovaranje se nastavilo. Omča oko Ogijeva vrata stegnula se za još jednu rupicu, tek probušenu užarenim čavlom – jer pristao je na potpunu iskrenost.

Od sada pa nadalje sve će govoriti; kada, kako, zašto.

Najavit će rat svome licemjerstvu, samo da ne mora priznati da je kraj. Čak je predložio da sklope neku vrstu ugovora koji ga je obavezao da na sunce iznese svaki put kada ima erekciju i preuzima li po tom pitanju mjere. Ako da, zašto. Banalni odgovori ne dolaze u obzir. Zato što mi se dig'o – jer to je tautologija. Mora posegnuti dublje u smisao svog čina.

Zašto je dovoljno slab da poklekne pred umilnim svrbežom u desnom dlanu?

Mjesto, vrijeme, i konačno kvaliteta.

Kako se osjećao dok je svršavao?

Na koga je mislio, što je zamišljao, je li bilo onako kako je očekivao?

Ima li grizodušje uopće, posrnuli kreten?

Ako odluči ne isprazniti uskomešanu erotsku vrećicu, zašto misli da je došlo do pozitivne promjene?

I na koji je način Sonjino strpljenje utjecalo na takav razvoj događaja? Jer odustajanje od drkanja u kući se sada smatralo napretkom.

U ugovoru je također stajalo da Sonja ima pravo zadržati original video kazete na kojem Pražanka masira Ogića eteričnim uljima, a kasnije ga rješava nagle i neočekivane erekcije protiv koje nije bilo drugog lijeka. Sonja nije bila glupa – napomenula je više puta u oštrim diplomatskim pregovorima. Taj je dokaz bio presudan za brzinsko podnošenje rastave braka u slučaju da pokajnik počne izvoditi gluposti. Kad je već drkadžija, neka cijeli svijet zna za njegovu sramotu, zaključila je jednu večer kada su bez seksualnih pokušaja odlučili otići na spavanje. Ogi je opet kimnuo. Sa svime se složio. Na kraj pameti mu nije bilo da gleda svoj kućni video. Ta kazeta nije bila namijenjena njemu, već Sonji. Da bi lakše otišla.

Iako Sonja, dakle, nije bila glupa žena, gledati na autoerotiku iz bilo koje druge perspektive do negativne nije joj bila jača strana. Ogijeva pronevjera zvučala je strašnije nego da se pojavila druga žena u ljubavnom trokutu. Što je mogla napraviti s drkanjem? Ništa. Njegovo povlačenje u intimne rovove bilo je toliko neuhvatljivo, toliko apstraktno da joj nije ostavilo municiju s kojom se mogla boriti. Kako da se uhvati u koštac s nečim čega nema? S nezainteresiranošću.

U diplomatskoj agoniji kojoj se kraj nije nazirao, Sonja se prisjećala njihovih obećavajućih početaka. Kada su živjeli razdvojeno i slali si poruke kasno u noć. Da li drkaš, zlato, napisala bi mu. A on je samo poslao uskličnik. To je značilo – još kako. Toliko drkam da ne mogu ništa drugo natipkati osim uskličnika. Pa dobro, argumentirala bi, zar nije onda bila luda

od sreće kada je dobivala takve poruke? Zašto drkaš, nastavila bi ga zadirkivati, pogotovo ako se nisu vidjeli dva tri dana. Jer nisi tu, zasnivjetlio bi odgovor.

Nikakvo racionalno sagledavanje problema nije pomagalo Sonjinoj tuzi. Njezina je pozicija bila gubitnička. Ona je jednostavno htjela, a nije dobivala. I što je više htjela, to je manje dobivala. Povrh svega, mrzila se što je slaba, jer je još bila zaljubljena u drkadžiju kojeg nije mogla ostaviti. Samo što je takva sentimentalna nebuloza loše utjecala na njenu pregovaračku strategiju. Njezin se ostanak morao prikazati kao nagrada za pozitivnu promjenu koja bi se eventualno dogodila u Ogijevoj krečani od glave. Kako je pet godina zajedničkog života moglo donijeti takvu korjenitu promjenu? Onda je drkao jer nisam bila tu, a sada drka jer sam tu. Ni slonovski optimizam ne bi preživio tu tragičnu spoznaju. Tako je to Ogiju trebalo objasniti.

U ljeto Sonja je odlučila posjetiti svoju sestru i provesti s njom neko vrijeme kao dio velikog rješenja diplomatskih napetosti. Trebalo se razdvojiti i dopustiti Ogiju da shvati kako ne može bez nje. Kvrugu, dopustiti mu da drka jer je više nije bilo tu, na raspolaganju. Mirnu je ionako vidjela samo jedanput otkako se odselila u Švicarsku. Ali iskreno, bilo ju je strah održavati vezu s radozalicom pred čijim je rentgenskim pogledom teško bilo skrivati stanje bračnog nezadovoljstva.

Nije se Sonja, da se razumijemo, osjećala obaveznom dijeliti detalje svoga seksualnog života s mlađom sestrom. Ali Mirna je na nju djelovala poput katalizatora u visoko naponskoj peći. Kako i ne bi kada je cijelo vrijeme pričala o svojoj pišulji kao punopravnom članu kućanstva? Onako olako. Ona bi sad ovo ili ono, njoj se više sviđa kada ovako ili onako – bez obzira jesu li joj se želje ispunjavale ili ne. Ta se glavna junakinja, poput mudre lisice koja je vladala svojim šumskim carstvom, nikada nije osjećala odbačenom.

Nije najvažnije da dobiješ od muškarca sve što želiš, hihotala se preko telefona. A Sonja je samo slušala i brojala skupe impulse međunarodnih razgovora. Ako te neće pomaziti muškarac, moraš se sama. Tišina s druge strane linije. Sonja nije imala komentara. Samo bespomoćan uzdah – njezin se optimizam osipao pred jednostavnošću Mirnina pogleda na svijet.

Moraš preuzeti odgovornost za svoje seksualno zadovoljstvo. I točka.

Sonja, kako stvari stoje s tobom i Ogijem, upitala bi na kraju. Zaigrana i potpuno slijepa pred erotskim ponorom iz kojeg je njena sestra tupo odzvanjala. Sonja, ti stalno šutiš. Ali, znaš, mene nije briga kako vi to radite i ševite li se tako da se susjedi bune ili da moraš tražiti bolovanje kada započnete neku ludu neplaniranu seansu. Meni je samo bitno da si ti dobro. Mirnin je glas bio poražavajuće dobronamjeran. Da se izvuče, Sonja bi je našpotala što nikada prva ne zove. Njezino blebetanje, optužila bi je, bilo je daleko od iskrene brige za sestrinu dobrobit. Samo pusto hvalisanje. Ta razmažena klinka uvijek je bila i ostala sebična.

Naravno da je Sonja spakirala previše stvari za Zürich – njezina je odluka morala izgledati čvrsto i nepokolebljivo. Dok je koljenom pritiskala ispučen kofer, a Ogi se mučio sa zatvaračem, rekla mu je da više nije imala snage rješavati tu njihovu sramotu. Samo da se makne iz neizdrživa pakla u kojem su se caklili poput komadića požutjelog luka. Evo, bacila je ručnik u ring i navodno priznala poraz. Mirni je trebao netko da se brine o psu dok je bila na snimanju novog filma i Sonja će radije prihvatiti tu prozaičnu ulogu nego da se nastavi baviti ozbiljnošću njihova bračnog brodoloma, objasnila je.

Nije postavila očajne ultimatumе poput ima da prestane ova naša predstava dok se vratim. Ne. Sonja je odigrala sve potpuno smirena. Željela je biti dadilja lovačkom psu, i ne pričati o svojoj

pizdi. Ni sa kim. U zadnje se vrijeme sva verbalna razmjena svela na kurac, pičku i jebanje, da joj se jednostavno smučilo od banalnosti koja joj je zasjenila život.

Kako je Sonja intelektualka mogla dopustiti da joj dani prolaze u razmišljanju o biološkim funkcijama muško-ženskih odnosa? To je jadno i tužno, naglasila je Ogiju za kraj. I za to se morao osjećati barem malo kriv. Njezina je ljudskost bila oskvrnuta zbog mlakog pimpeka. I zar je na kraju to jedino što nas drži zajedno? Nije toliko mozgala o jebačini ni kada je bila tinejdžerka. Svaki dan, na posao s posla, u tramvaju, u autu, u redu pred blagajnama, u glavi je preokretala kombinacije i zahvate koje bi mogla iskoristiti na šahovskom polju s Ogijem. A cilj? Jedini joj je cilj bio da konačno bude pojebana. Sonja, mačist.

– Znaš, curo, ne znam koliko je tvoj dolazak dobra ideja – opravdala se Mirna dok su se izvlačile s parkirališta na ciriškom aerodromu.

– Meni zaista treba dadilja za kujicu, ali mi je žao što nećemo imati vremena da zasjednemo do dugo u noć s našim razgovorima o smislu života.

Ali, to je bilo u redu. Sonja je u širokom luku izbjegavala teške razgovore. Samo joj je trebalo da bude sama. Dobro, s psom. Ali ostavljena na miru. Da je nitko ne pita kako je. Da nikome ne kaže da je užasno i da ne treba čuti pametna rješenja kako da poboljša stanje svoje kompromitirane emancipiranosti. Nije mogla stati pred sestru i reći joj da ne dobiva ono što svaka žena u dvadeset i prvom stoljeću zaslužuje. Duboko seksualno zadovoljstvo.

Zar nisu o tome pisali priručnici u kojima je tražila odgovore na svoje frustracije? I ne samo da su propisivali zdravu količinu genitalne prokrvljenosti. Ti moderni gurui znali su sve o prirodni ženskog orgazma – o prepuštanju, trncima u kičmi, o broju i uzastopnosti vaginalnih stezanja, uzajamnom poštovanju i

dubokoj povezanosti koja se rađa kada se muškarac i žena gledaju dok se manje važni organi trljaju u svojoj pohoti. Prokleti idealizam, opsovala je.

Ali, naravno da je vjerovala u propisanu seksualnost – jer zašto bi inače njome mučila Ogija? Jasno mu je davala do znanja da je, prema apsolutnom kriteriju, dobio tek prolaznu ocjenu na ispitu erotske kompetencije koja se zahtijevala od modernog muškarca. Ogi, kreten koji više ne može obaviti ni običnu penetraciju. Ne da se nisu pomakli od početka braka nego su kvragu nazadovali nekoliko svjetlosnih godina. Sonja, u nadi da profini Ogijev smisao za horizontalnu zabavu, na njega je djelovala tako da je čovjek prestao biti i obična muška svinja koja samo misli gdje će umočiti. Eto, odatle je dolazila mučnina. Od nedostatka idealizma s kojim je sve krenulo.

U avionu je besciljno vrtila ulaštene stranice Swiss Air-ova časopisa i smišljala kako će se obraniti od Mirninih navodno dobronamjernih provokacija. Bit će intelektualno superiorna, odlučila je, zasativši se ljepuškastih muškaraca koji su izazovno iskakivali između korica putne literature. Reći će da je zahtjev za ženskom upotpunjenošću u krevetu obična patrijarhalna zabluda i da smo mi, žene, opet naveliko popušile ako mislimo da je tako nešto moguće. Zašto bi morale biti uspješne na svim poljima života? Direktorica, žena, ljubavnica, majka. Ona je pronikla u tu mačističku svinjariju i namjeravala je se osloboditi. Jer se u protivnom samo vrtimo u krug s istom muškom bandom koja opet pobjeđuje. Ah, što sve nije smislila za kratko vrijeme u oblacima iznad Alpi, bojeći se razigranog Mirnina pogleda i prve bezobrazne rečenice – kako je mica-maca? Ah, kako je... Usahlo, draga moja. Nije mogla dalje od svog nesretnog međunožja i znala je da će to njezina sestra primijetiti. Bez obzira na intelektualni zavrtanj koji se spremala učiniti.

Sljedećeg dana Sonja je našla potanke upute za održavanje psa na stolu u dnevnom boravku.

- Kujica misli da je trudna – Sonja je pročitala.
- Pažljivo s njom. Ako si počne lizati sise, moraš joj reći NE i viknuti na nju.
- Ako ih raskrvari, ima svoju mast s kojom je namažeš da prestane.

Nije Mirna odjednom postala brižna i požrtvovna. Sistematizirano nabranje radnji i načina njihova uspješnog obavljanja bila je nasljedna težnja kod obiju sestara. Pseća pravila ponašanja, svako pod posebnom točkom, a one važnije potcrtane raznim bojama, uključivala su duboko razrađenu strategiju u slučaju da nešto krene po zlu. Bilo je više opcija. Poput dječje slikovnice gdje se mogu izabrati razni pravci kojima glavna junakinja stiže na cilj. Sva sreća da su se životinjski algoritmi ponašanja svodili na nekoliko glavnih tema s varijacijama. Sada je mislila da je trudna i trebalo joj je dokazati da nije. Savršeno. Baš poput Sonje koja je mislila da je sve kaos, a trebalo joj je dokazati da nije.

Drka? U redu, neka drka. Što se to tebe tiče? Drkaj i ti.

Tako bi Mirna reagirala. Iz njezina prihvaćanja bezizlaznih situacija rađale su se nove stranice u slikovnici. Sonja je bila skeptična prema neutabanim stazama u začaranoj šumi. Ali, sada pred zidom, nije imala izbora nego da kad je kod Mirne slijedi njezinu logiku. Životinja se udobno smjestila u pletenoj košari do Sonjinih nogu i ogrijana ljudskom toplinom zaboravila na egzistencijalno skvičanje koje se javljalo kada bi shvatila da je sama.

– Bolje je kad se snage udruže, je l' da, curo? – Sonja je pogledala umišljenu trudnicu koja je ležala u svojoj pletenoj košari, odmah do ormarića s televizorom.

- Šta ova tvoja gazdarica zna o ljubavnim problemima?
- Klimaš, ha? Misliš da zna?

– Misliš da je zato ostavila ovu blamažu od kućnog videa?
– Sonja je u ruci prevrtala kazetu s porno kompilacijom koju su redateljica i muž smontirali za svoju dokolicu.

Ovi su baš po našem ukusu – nježno seksi. Stajalo je u Mirninim uputama, koje je bezobrazno dopisala nakon psećih.

Ma kako nježno seksi, bunila se Sonja. Porno za žene je totalna besmislica. Koliko je puta prevrtala za i protiv prije nego je napokon stisnula *play*, pitajući se što bi seksualni priručnici rekli na takvo otuđenje od partnera. I ne bi li se emancipirana žena trebala boriti protiv praznog špricanja? Možda je njezina sestra u svojoj razigranoj želji za seksualnim blaženstvom ipak malo skrenula?

Postojala je napokon i bojazan da se radikalnoj feministkinji svidi ta posrnula bakanalija. Sve one poze o kojima je intelektualka sanjala u zadnjih godinu dana akutne nejebice. Jer Sonja nije bila glupa. A nije baš i da nikada nije vidjela porno film. Što ako joj ruka sama krene u gaćice? Prema kružnom pokretu srednje jačine, na usamljeno mjesto koje je kategorički odbijala pomaziti otkako je saznala da se Ogi već mjesecima bavi istom radnjom? Ako je on drkadžija, ona bogami neće biti, argumentirala je protiv. Jer gdje je tu dosljednost? Krv mu je popila zbog njegova navodnog bijega od stvarnosti. Rekla je, Ogi, gdje bi svijet završio da svi padnemo tako nisko? Da svi drkamo umjesto da živimo?

Ali *pro* i *contra* izmakli su se iz realnosti Sonjina gladnog mesa. Pogledala je u tugaljive pseće oči koje su je bespoštedno gutale iz košare – kao da traži razrješenje od odgovornosti koju je morala podnijeti. Zaista pametno, Sonja. Onda je stisnula *play*. Jebi ga. Ako je uhvati grizodušje zbog njezina razvratnog, potpuno nelogičnog ponašanja, okrivit će psa. Što drugo? Njezin je izraz bio zaista ohrabrujući, a u kutovima mokre njuške ljuljuškao se osmijeh, gotovo ljudski. Na komadiću je papira zapisala točno mjesto na kojem je film bio zaustavljen kada

ga je stavila u video. Neka to bude samo njihova tajna. Sestri nikako ne smije priznati da je u potpunosti iskoristila njezino velikodušno gostoprimstvo.

Zapravo i nije. Trebalo je znati povući granicu. Jedno je podleći porno filmovima, odustati od licemjerstva, krenuti prema mokroj mica-maci, probuditi se, oživjeti, kriknuti – odjebati susjede. U redu, Sonja se konačno suočila s drkadžijom u sebi. Užitak je nadjačao nedoumicu i suvislo donošenje odluka. Toliko da je već osjećala stanovitu bliskost između sebe i mlakonje koji je doma neutješivo drkao. Između njih se rodilo pobratimstvo odbačenih u svemiru.

Ipak, posuditi Mirnin velikodušno ponuđen vibrator – to nikako.

U mom ormaru, Mirna je napisala, u crvenoj kutiji iza odjeće, imaš moje igračke. Jedan veliki i jedan mali. Znaš koji ide gdje, pretpostavljam. I da, ima i prezervativa, ako nemaš svoje. Nikako bez toga. Ako nemam svoje, Sonja se sablaznila. Pa što je njoj? Kao da hodam po svijetu ne misleći ni na što drugo osim na seks. Imaš i korzet i haltere, ako želiš biti sama sebi lijepa. I na kraju bezobrazan uskličnik. U boji.

Dva tjedna uzastopna kružnog gibanja srednjeg prsta njezine desnice ruke i Sonja je ponovno bila ona stara. Po povratku kući, precizno je sistematizirala svoje zaključke. Ogi ju je dočekao s poluiskrenom erekcijom, ali ona, bez obzira na dotadašnju zapuštenost, nije svršila. Desetak minuta penetrativne dobrodošlice – ne čini li se to kao dobar početak? Sonja, nezahvalnica. Umjesto sentimentalnog rastapanja u Ogijevu zagrljaju, produžila je poluobučena u kuhinju – trebalo je završiti pregovore.

Sve mu je rekla, potpuno nediplomatski. Štoviše i pokazala. Njezin *Rampant Bunny*, za pedeset Eura, koji joj je Mirna posljednji dan kupila nakon što je od nje dobila jezikove juhe.

Nijedna žena ne bi trebala dijeliti vibrator. Tu je Sonja, halapača, ostala dosljedna, bez obzira na uspaljenost svoje smrtne tjelesnosti dok je gutala najbolje od najboljeg u nježnim porno filmovima. Rekla je sestri da je njezina ponuda bila poprilično neprimjerena, uskličnik. I da se žene ne moraju emancipirati samo u odnosu na muškarce, već i u odnosu na isti spol. Pogotovo majke i sestre koje su već mitološki predodređene za problematične zaplete. Tako maloj goropadnici nije preostalo drugo nego da Sonju odvede u *sex shop* i kupi joj samo njezin, za užitak uvijek spreman, ružičasti vibrator. Da se više ne duri.

Ogi je opet zakolutao očima. Ako su se dosad bavili teorijskim okvirima njihova bračnog rasipanja, sada je bilo jasno da je Sonja otišla korak dalje. Da je, dapače, prevršila svaku mjeru. Stajala je s tom gumenom spodobom usred njihova odumrlag zajedništva i bez srama mu govorila kako, kada i zašto. Zašto se nije oduprijela umilnoj vibraciji vrijednog patuljka. I zašto je to naposljetku bio napredak. Ogi je pomislio – ako je ikada postojala nada da mu se ponovno počne dizati na vlastitu ženu, sada se, pred ovom suludom konkurencijom, ugasio i zadnji plamičak. Nikada je više neće ševiti. Ne s tim čudom u kući, koje poput tempirane bombe leži na dnu njezine ladice s čarapama.

Sonja je zaokrenula patuljkovo podnožje u smjeru kazaljke na satu i s dječjim uzbuđenjem demonstrirala Ogiju rad baterija. Pratila ga je u kuhinju, gluha na njegove nagovore da je vrijeme da sjednu i jedu. Bez obzira na trenutno pomućenje racionalnog mišljenja, pohvalila se da se na vrijeme sjetila pametno spakirati svoju novu igračku. Izvor užitka u veliku prtljagu jer ona ne podliježe skeniranju, ali baterije obavezno izvaditi van da ne bi bilo nisam znala. Nitko, bože oslobodi, ne želi biti uhvaćen na djelu, na aerodromu, pred carinicima.

Kada je shvatila da je Ogi problijedio uslijed ekspliciranja njezinog seksualnog probuđenja, savjesno se vratila u diplomatske vode. Uzastopno drkanje, priznala je, krivo je proglasila bijegom

od suočavanja s problemima. Naravno, još uvijek je smatrala da je Ogi zadnji drkadžija i da ako ubrzo ne promijeni objekt svoje seksualne želje njihov će brak uskoro nalikovati sasušenoj lešini.

Ogi je kukavica, on drka umjesto da živi – kod tih je premisa Sonja tvrdoglavo ostala. S druge strane, kako je već ranije spomenula, za sve postoji vrijeme i mjesto, pa tako i za drkanje. Tu je pocrvenila, dok je svoju listu uvida privodila kraju. U usne joj je navrla krv, a poprsje se osulo ružičastim plikovima – školski primjer seksualnog uzbuđenja. Jer Sonja, revan preobraćeni drkadžija, otkrila je novu supstancu života kroz ranije prezrenu radnju.

Kako je Ogi sad to mogao shvatiti? Jednostavno nije. Sjedio je nezainteresirano u kuhinji dok se ona naslonjena na sudoper uživala u ulogu propovjednika.

Preuzimanje odgovornosti, Ogi. Suoči se s onim što želiš i s onim što ne želiš. Tu je bio kraj, Sonja je najavila. Jer ona je prekoračila ustajali rukavac njihove nejebice. I nakon toga se nije mogla vratiti na staro. Ogi je klimnuo i rekao kako mu je uistinu žao što joj je prouzročio toliko patnje.

– Pretpostavljam da se više ne moramo pridržavati ugovora
– Ogi je upitao potpuno ozbiljan u namjeri da poštuje kakva god bila nova pravila.

– Misliš kada, kako i zašto? Ne, to više nema smisla – Sonja je potišteno priznala.

Svoju je propovijed svečano završila:

– Znaš, dragi moj – rekla je ponosno – s pimpekom se ne da pregovarati. On se ili diže ili ne diže.

– S muškarcem se pak može razgovarati i vrtiti se u krug. Ali ako nema otvorene linije između pimpeka i njegova vlasnika, sva diplomacija pada u vodu.

Ogi je uzvratilo bistrim pogledom – razumio je. Na licu mu se razvukao zavodnički osmijeh, isti onaj kojim ju je osvojio prije nego je nastupilo doba mlakosti. Sonjin se humor vratio. I ne samo to. Kuhinjom je odjednom prostrujao lagan povjetarac, poput glasnika koji je donosio vijesti o važnoj bitci negdje na udaljenim granicama kraljevstva. Onda, jesmo li ili nismo?

Tako su se njih dvoje netremice gledali dok se večera hladila na plavim vatrostalnim tanjurima. Pobjeda ili poraz, čekali su da izmoreni glasnik bekne. Ogi je zasukao rukave i na trenutak se zagledao u dugačak svinjski odrezak. Hoće li Sonja otići ovaj put, zasjala je nada u očima kroničnog drkadžije. Meso je bilo tvrdo, ali je sada već lagano klizilo niz njegov stiješnjeni jednjak.